

stolene, henvendelser fra krigstribunaler, og tredjemands vidneudsagn kan føre til sådanne overvejelser.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1, at såfremt en asylansøger forud for indrejsen i Danmark er dømt for en strafbar handling, som kunne have medført udvisning efter reglerne i udlændingelovens §§ 22, 23 eller 24 såfremt pådømmelsen var sket her i landet, kan der kun meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, såfremt særlige forhold taler derfor.

Afgørelsen heraf beror ligeledes på en konkret afvejning af sagens omstændigheder.

Det bemærkes, at såfremt en udlænding meddeles afslag på asyl, idet der foreligger forhold som omfattet af flygtningekonventionens artikel 1 F eller udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1, følger det af udlændingelovens § 31, stk. 1, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i Flygtningekonventionen af 28. juli 1951 artikel 1, A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. En udlænding, der ved en tilbagevenden vil risikere forfølgelse af de i Flygtningekonventionens artikel 1 A nævnte grunde, må således ikke udsendes til hjemlandet.

Det samme gælder en udlænding, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, medmindre der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, jf. udlændingelovens § 31, stk. 2.

Vedrørende Flygtningenævnets praksis henvises til nævnets 8. beretning for 1999 kapitel 8 vedrørende betydningen af kriminelle forhold.

Spm. nr. S 707

Til udenrigsministeren (1/12 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil udenrigsministeren som opfølgning på svaret til spørgsmål nr. S 207 fra indeværende Folketingssamling redegøre for, om der er andre eksempler på, at fremmede staters ambassadører direkte og offentligt blander sig i et vitalt dansk anliggende forud for en afgørende national beslutning, og ligeledes oplyse om der eksisterer

tilfælde, hvor danske ambassadører er blevet instrueret om offentligt – i medierne – at blande sig i andre landes vitale anliggender?«

Begrundelse

Som opfølgning på spørgsmål nr. S 207 fra indeværende Folketingssamling, hvor ministeren svarer: »En række østeuropæiske landes herværende ambassadører følte sig under debatten op til folkeafstemningen den 28. september 2000 foranlediget til at gentage deres regerings erklærede politik i forhold til EU's udvidelse, fordi den ikke var blevet korrekt gengivet. Ambassadørerne havde og har ret og pligt til at varetage deres landes interesser på bedst mulig vis. Det gør de naturligvis bl.a. ved at korrigere fejlagtige påstande i medierne om deres landes politik«, finder spørgeren det naturligt, at ministeren uddyber og redegør for, hvorvidt der er andre eksempler på, at fremmede staters ambassadører direkte og offentligt har blandet sig i et vitalt dansk anliggende forud for en afgørende national beslutning, ligesom ministeren bedes oplyse om der eksisterer tilfælde, hvor danske ambassadører er blevet instrueret om offentligt, bl.a. i medierne at blande sig i andre landes vitale anliggender.

Svar (7/12 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det fremgår blandt andet af besvarelsen af spørgsmål S 207, at en række østeuropæiske landes herværende ambassadører under debatten op til folkeafstemningen den 28. september 2000 følte sig »foranlediget til at gentage deres regerings erklærede politik i forhold til EU's udvidelse, fordi den ikke var blevet korrekt gengivet. Ambassadørerne havde og har ret og pligt til at varetage deres landes interesser på bedst mulig vis. Det gør de naturligvis bl.a. ved at korrigere fejlagtige påstande i medierne om deres landes politik.«

Udenrigsministeriet registrerer selvsagt ikke det herværende diplomatiske korps lovlige virksomhed. Der foreligger derfor ikke opgørelser over de tilfælde, hvor udenlandske diplomater offentligt har givet udtryk for deres landes synspunkter.

I relation til den danske udenrigstjeneste gælder en stående instruktion. Af instruktionen